

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] ii. p[ro] eade[m] d[omi]nica xxii. post Trinita[tis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Donne opoz

Non tunc et te misereri pserui tui sic
cut et ego tui melertus sum.
Barth. xvij. Cōfidim' in dño iesu: quia
qui cepit in vobis opus bonū pficiet vsq; i
diē chri iesu. Philp. j. In verbis thema-
tis nos vult impellere dñs ad misericordiam
thouice exhibendā exēplo sui. Et si miseri-
cordes sum' inuicē: pñdere debem' quia
et misericors nobis erit dñs. Un' dr apo-
stolus: Cōfidim' rē. Ubi sē tria pñderā-
da. **P**rimū pñdente affectio. Cōfidi-
mus in dño iesu. **S**cđm affectiois ex-
pressio. Quia qui cepit in vobis opus bo-
nū pficiet. **T**ertiu' expressionis perre-
ctio: Hic in diē chri iesu. **D**e pmo ps.
In dño pñdo. **D**e scđo Philp. ij. Ope-
rat in nobis velle et pficere. **D**e tertio. j.
Thes. v. Integer spūs vester in aduentu
domini nostri iesu chri seruet.

Honne rē.

Prim' ar. Accipe qñes d dei miseri-
cordia vel de misericordia hominis
ad hominē. Dñica. iij. vel. iij. post Trini.

Et s' in sequētib; duob; sermōib;

Scđus articl's. In euāgelio ppo-
nit dñs pabolam inductiua ad mise-
ricordiam inuicē exhibendā de rege q; vo-
luit rōem ponere cū seruis suis rē. Et in
fine dī. Sic et pater me' celestis faciet rē.
Aug'. Narrauit dñs similitudinē valde
terribilē: q; sile est regnū celoꝝ hoi regi q;
posuit rōem cū seruis suis. rē. Idē. Omnis
hō debitor est dei: et debitorē habz fratres
suū. Jō deus iustus pstituit tibi regl'az in
debitore tuo: quā faciet et ipse in suo. In il-
la aut pabola euāgelica tria nobis insi-
nuant pñderāda q; sp; cordib; hostris insi-
fixa debent esse.

Primo eqtas reddende rōnis.

Scđo benignitas diuine miseratiōis.

Tertio necessitas nre imitatiōis.

In hoc sermōe de pmo qđ notat cū dicit.

Sile est reg. celo. hoi regi q; voluit rōem

i. pputatiōz pōere cū seruis suis. Regnū

celoꝝ hic dr stat' ecclie militāz: q; iō celoꝝ

rū regnū dr: q; legib; celi subijct: et de ea

ad celū puenit. In pñctis aut pñbis tria

nobis innuunt multū terribilia.

Primo sublimitas iudicialis pñctiois.

Scđo impossibilitas finalis euitatiōis
Tertio nēitas obediēcial' subiectiōis

Primo rē. l. sūma pñas iudicis corā quo
nos dptz rōez reddere: q; tangit cū dr: ho-
mini regi. **H**ic rex est ipse chris: de q; dicit
Apo. xij. Rex regūz dñs dñantiū: **H**ui'
aut regis potētia est inuicibilis: scia infal-
libilis: iusticia inflexibilis. **J**ō mirabil' tē-
mēd' est **H**iere. x. Quis nō timēdit re: o
rex gentiū. **S**cđo impossibilitas final'
euitatiōis: cū dr: Qui voluit rōem pone-
re. **N**ō em voluit dñs volūtate bñplacit'
cōno est impossibile aliter fieri in sensu cō-
posito. Sap. xvj. Manū tuā effugere im-
possibile est. **E**t **H**ester. xij. Dñe rex ops
in ditiōe tua cūcta sunt posita et nō est qui
tue pessit resistere volūtati. **T**ertio ne-
cessitas obediēcial' subiectiōis: cū dr: Luz
seruis suis. **C**ū em serui rati dñi sim': ne-
cesse est nrs plena obediētia esse sibi sub-
iectos. **I**psē em dr **L**euif. xij. Ego dñs:
leges meas custodite. Si aut pñariū fe-
cerim' multū nobis timendū est cū an' ei'
tribunal venerim' ne tanq; serui inutiles
eijciamur in tenebras exteriores: vt dicit
Barth. xv. Et tanq; serui nequā trada-
mur tortorib;: vt dr in euāgelio **S**cderno
Scđimēdū est illō iudiciū **H**eb. x. **N**ō
rendū est incidere in man' dei viuētis.
Exemplū de **A**gathone **U**nde in scđo
aduēuali. feria. v. post scđam dñicam.

Terti' arti. **A**ud. rē. Et vere grauiss'
mū est negociū corā deo reddere rō-
nē. **N**otate qđ dr lex. **Q**uātitas negocij ē
consideranda. ff. de iud. **N**onunq; **E**t. **L**.
Un' vi. l. Si qñ. **E**t de appellatiōib;. **L**.
lit romana. **E**t de iureiurado. c. vi. **I**n fi.
Accēdit. **S**iqs h'iet rōem reddere pñ-
dētī et seueno pñcipi de centumille floze-
nis: credo mltū sollicit' esset: pñrum si in-
utili pñsisset. **E**xpone et applica qñ vni-
cuiq; dicitur' ē dñs illō **L**uc. xvj. **R**edde
ratioem villicatiōis tue.

Ser. ij. p eadē dñica xij. post Trinita.

Donne opoz

Non tunc rē. **H**oc oro vt charitas
via mag' ac mag' abūder in scia et in omi
iesu vt p. po. vt sit sine. et sine offensa i diē
iesu. Phil. j. Si t'les sim' misicordes iul'

Dñica. XXI. post Trini.

cem erimus: et a deo misericordiam consequamur. accipe poteris exemplum.
Sunt autem in illis verbis tria notanda.

Primum apostoli oratio. Hoc oratio ut dicitur.

Secundum orationis ratio. ut dicitur.

Tertium rationis conclusio. ut dicitur.

De primo. j. Cor. xvj. Via vestra in charitate fiant. De secundo. Ro. xij. Proberis quod sit voluntas dei bona etc. De tertio. Eccl. xvij. Ante iudicium para iusticiam.

Honne etc.

Primus articulus. Quere questione ubi supra.

Secundus articulus. In precepto etc. In isto dicitur de benignitate diuine misericordie: cum dicitur. Et cum cepisset respondere ponere etc. vsq; dimisit. Ubi tria nobis insinuantur consideranda.

Primo seueritas iusticie

Secundo humilitas penitentie.

Tertio benignitas clemencie.

Primo etc. cum dicitur. Et cum cepisset respondere ponere etc. vsq; dimisit. In qua examinauitur natiuitas ista non sum? sed postmodum danda erit sententia secundum merita. Oblatus est ei vnus qui debebat decem milia talenta. id est obligatus ad magnam penam propter multa peccata. Cum autem non haberet unde redderet. id est ex se non posset satisfacere: iussit eum dominus venditari et vxorem et filios et omnia que haberat: et reddi. Tunc debitum plene reddidit cum pro eo pene precium soluit. Aug.

de qst. euage. Per hoc signat transgressorem decalogi pro cupiditate et prauis operibus tanquam vxorem et filios penas soluere debuisset: quod est precium eius. Precium enim venditi est supplicium dantati.

Secundo humilitas penitentie. cum dicitur. Procidens autem seruus ille. id est peccator pro penam et humilitate que plus contra dominum quam colluere exerceat rogabat eum. Patientiam habere in me: donando spacium penitentie: et omnia reddam tibi: opera bona faciendo et me emendando. Remigius.

His verbis humiliatio et satisfactio peccatoris ostenditur.

Tertio suauitas clemencie: cum dicitur. Miseratus autem dominus seruus ille etc. Et de. di. ei.

Remigius. Magna dei benignitas et clemencia erga peccatores diuersos: quoniam sepe parat est peccata dimittere. Ebray. Glade diuini amoris superabundantiam. Peccat seruus solus? tunc dilatores: ipse autem dedit dimissionem. Gladebat autem et a principio dare: sed nolebat solum suum esse donum: sed et supplicationis illius ut non incoronatus abscedat. De hac dei misericordia dicitur. Debeas dei misericordiam videre potes ampliora. s. dñica. iij. ubi etiam

Tertius ar. Aud. etc. Videte ne haec omnia proueniunt propter vram negligentiam.

Euidet quod de lex. l. de rebz creditis. Et in breuioribus. l. s. s. Absurdum est aliquem reddi read illud quod se inueniendum esse putauit. Etiam atrede quod diuine misericordie videtur renuocare quod negligenter penitendo ad eam postulanda recurrere.

Et decretalis: de privilegijs. c. accedentibus. dicitur: quod si privilegium detur alicui: et ille faciat aliquid contra privilegium: privilegium meretur amittere. Magnam certe privilegium si penitentes misericordiam postulamus? misericordiam et gratiam recipiemus. Huic autem privilegio tria faciunt quod penitere negligunt. Hi autem c. Ex tuar. de privilegijs. Privilegium meretur amittere quod sibi promissa ab iure pretere. Et hoc est quod dicitur quod modo se non possent corrigere propter inueteratez etc. Pone casum de eo quod renuocauit se coram iudice de re aliq; et deinde venit vobis adhuc habere partem suam etc. Expone etc. notandum illud Heb. ij. Quos nos effugiamus si tantam neglexerimus salutem.

Dñica. xxj. post Trinita. Ser. iij.

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Tertius ar. Aud. etc. Videte ne haec omnia proueniunt propter vram negligentiam.

Euidet quod de lex. l. de rebz creditis. Et in breuioribus. l. s. s. Absurdum est aliquem reddi read illud quod se inueniendum esse putauit. Etiam atrede quod diuine misericordie videtur renuocare quod negligenter penitendo ad eam postulanda recurrere.

Et decretalis: de privilegijs. c. accedentibus. dicitur: quod si privilegium detur alicui: et ille faciat aliquid contra privilegium: privilegium meretur amittere. Magnam certe privilegium si penitentes misericordiam postulamus? misericordiam et gratiam recipiemus. Huic autem privilegio tria faciunt quod penitere negligunt. Hi autem c. Ex tuar. de privilegijs. Privilegium meretur amittere quod sibi promissa ab iure pretere. Et hoc est quod dicitur quod modo se non possent corrigere propter inueteratez etc. Pone casum de eo quod renuocauit se coram iudice de re aliq; et deinde venit vobis adhuc habere partem suam etc. Expone etc. notandum illud Heb. ij. Quos nos effugiamus si tantam neglexerimus salutem.

Dñica. xxj. post Trinita. Ser. iij.

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de

Domine de